
Wojnicz, st. 3, gm. loco, woj. tarnowskie, AZP 105-65/20

Informator Archeologiczny : badania 32, 124

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Wszystkie odkryte groby datować można na okres halsztacki C-D.

Jamy zaliczone do kultury przeworskiej, miały owalne kształty. Wymiary od 30 do 210 cm średnicy.

Wypełniska jam stanowił piasek o ciemno szarej lub brunatnej barwie. Wewnątrz jam występowały ułamki ceramiki oraz fragmenty kości zwierzęcych. Odkryte obiekty datować można na późny okres lateński i okres wpływów rzymskich.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Wyniki badań zostaną opublikowane w wydawnictwie „Acta Universitatis Lodziensia Folia Archaeologica”.

Badania będą kontynuowane.

WOJNICZ, st. 3, gm. *loco*, woj. tarnowskie, AZP 105-65/20

- osada wielokulturowa (epoka brązu, kultura przeworska, wczesne średniowiecze, średniowiecze)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 9 do 27 września, przez mgr. Andrzeja Cetera (Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Wojnickiej). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 1 ara.

Badania kontynuowano na kulminacji cypla, w obrębie wykopów nr V, VI, VII. Odsłonięto i wyeksplorowano obiekty nr 15 - 24/98, należące do różnych faz chronologicznych. Zwarty kompleks zabudowy, należący do kultury przeworskiej z wczesnego okresu wpływów rzymskich odkryto na wykopie V i VI. Składała się na nią półziemianka mieszkalna (22/98), budynek gospodarczy (słupowa półziemianka nr 20/98), obiekt o charakterze jamy zasobowej (nr 21/98) i wolno stojące palenisko (obiekt 19/98). Pozostałe obiekty należały przede wszystkim do kultury łużyckiej z jej młodszych faz rozwojowych. Była to półziemianka mieszkalna nr 15/98 oraz kilka jam o owalnych rzutach, dość płytko zagłębionych. Obiekty nr 23 i 24, których eksploracji nie zdołano dokończyć, były jamami neolitycznymi.

Dwuletnie badania na stanowisku nr 3 w Wojniczu pozwalają na wyróżnienie kilku etapów zasiedlenia tego terenu:

1. datowany na schyłek neolitu lub początek epoki brązu, który wiązać należałoby z episznurowym horyzontem, reprezentowanym przez kulturę mierzanowicką,
2. datowany na młodsze fazy kultury łużyckiej (okres halsztacki) licznie reprezentowany przez obiekty i zabytki ruchome,
3. datowany na wczesny okres wpływów rzymskich (obiekty: 2, 3, 19, 20, 21, 22),
4. datowany na wczesne średniowiecze (X-XII wiek), kiedy na terenie jaki zajmuje stanowisko nr 3 istniała osada przyrodowa. Na ten okres datowana jest pewna ilość materiału ceramicznego. Brak obiektów nieruchomych może być skutkiem zniszczenia stanowiska, zwłaszcza w przypadku naziemnej zabudowy,
5. datowany na koniec XIII i XIV wiek, bardzo bogato reprezentowany przez liczne obiekty nieruchome (nr 7, 7A, 8, 12) i zabytki. Okres ten umownie nazwać można „kasztańskim”, gdyż nieopodal istniała znacząca w historii tych ziem kasztelania wojnicka.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Towarzystwie Przyjaciół Ziemi Wojnickiej.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Zeszytach Wojnickich”.

Badania stanowiska ukończono.

Wójtowa Wieś, st. 72, woj. opolskie, AZP 90-37/3 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

ZADOWICE, st. 1, 1A, pow. Kalisz, woj. kaliskie

- cmentarzysko kultury pomorskiej